

Izhaja trikrat na teden v šestih izdajah, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdaje opoldne, večerne izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kažipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 . 60 3-30
četrť leta 3 . 40 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soča“ vsak petek in stane vs leto 3 K 20, h ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnishtvu.

Oglasi in postanice
se računajo po peti-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soča“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižništvo“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. peti-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Dr. Žindra v delegaciji.

Kakor znano, imamo Slovenci letos v svetem letu to srečo, da nas zastopa v delegaciji — dr. Šustersič. S skrbjo je gledal marsikateri Slovenec delegaciji naproti, vedoč, kako važno je mesto delegata, posebno se slovenskega, ker prav delegat more povedati marsikaj, kar odmeva po svetu vse drugače nego govori v navadni državni zbornici. Na tako važnem mestu stoji letos izmed slovenskih poslancev dr. Šustersič. Mož je se vedno načelnik „Slovenskega centra“, skrajno vsiljiv in nadležen, ali vse to mu ni pomagalo nič, da so ga prezrli v delegaciji, prezrli tako, da ga niso volili v nikak odsek. Ljudje so zmajevali z glavami, ko so si predstavljali v duhu, kako ošabno koraka dr. Šustersič v delegacijo, kjer zró nánj pomilovalno, ker ima z žindro zamazane roke, in marsikateriga je bilo namesto njega sram, da imamo Slovenci v delegaciji takega zastopnika.

Preziranje, katero je doživel, je bilo lahko preračunljivo, ker resni parlamentarci bi dali sami sebi zaušnico, ako bi volili v važne odseke delegacije moža, katerega je zbornica obsodila tako, da je nemogoče kot pravi resni politik, za zastopnika klerikalne politike je pa seveda dober! Slovenci smo bili zastopani doslej vpešno v proračunskem, torej najvažnejšem odseku. Letos nikjeri! Na tistem mestu, na katerem bi moral biti slovenski delegat v napominanem odseku, sedi Malorus Barwinski, član Šustersičevega kluba.

Slovenske javnosti se je polotilo povsem opravičeno ogorčenje, ko je videla, kako daleč je pritril dr. Šustersič svojo politiko, — da je spravil med svoje „pridobitve“ tudi mesto slovenskega delegata v proračunskem odseku. Tako nam zapravlja ta nesrečen človek še tisto malo ugleda in veljave na Dunaju, kar so nam drugi poslanci, pred vsem naprednega mišljenja, s težavo priborili. Dr. Šustersiču pa je to vseeno — in kako neumno se je hotel izmuzniti iz zagate! Brzjavil je v „Slovenca“, da ima preveč dela (ah si pere še vedno žindro z rok? Se preveč drži!), da je preobložen in da zato je Barwinski, ki je član „Slovenskega centra“, izvoljen v proračunski odsek. Laž, grda laž!

Preobložen z delom — hã hã! Ako bi bil se tako preobložen z delom, bi dr. Šustersič ne pustil takega mesta drugemu, ker živi v maniji, da mora biti povsodi, kjer sploh mogoče. Ako bi steli dr. Šustersiča med resne politike, potem pa bi bilo to naravnost neodpušljivo, ako bi se bil odtegnil izvolitvi v proračunski odsek s tako puhlo cestno frazo: sem preobložen s posli! Krivda, da Slovenci nimamo v proračunskem odseku delegata ter da imamo v delegaciji sploh le brezpomembnega statista, krivda tiči na rokah dr. Šustersiča! Taka je istina, vse drugo so le izmislihotine, babje flavze!

„Slovenec“ od sobote je priobčil z Dunaja (iz peresa dr. Š.) članek „Liberalna politika“, v katerem se roga naprednim poslancem s Kranjskega, češ, da dr. Šustersič jim je preprečil, ker ni odstopil, novo velitev v delegacijo, pri kateri bi bilo prišlo morda do take kombinacije, da bi bil delegat kak kranjski napredni poslanec. Roga se temu radi tega, da odvrta pozornost od sebe v tem smislu, da bi ne videl žalostnega dejstva, kako je preziran „sv. Duh“ v delegaciji, kar je Slovincem v veliko škodo. Da dr. Šustersič ne odstopi, o tem smo prepričani, ker misli še dalje tirati svojo nesrečno politiko, dokler ga ista sama ne strmoglaví, kajti ni verjetno, da bi dr. Šustersič s tistih polij, na katere je zašel, krenil se kedaj na pravo pot. Tista pota pa peljejo v pogubo, v katero telebi prej ali slej.

Da bi zastopal v delegaciji Slovence kak napreden naš poslanec, bi smel biti zadovoljen naš slovenski narod, kakor mora biti nezadovoljen sedaj, ko ga zastopa (bolje nezastopa) sam „sv. Duh“.

Pokazati smo morali dr. Šustersiča kot delegata, da bo uvideval naš narod škodo, katero mu dela tak poslanec, kakor je dr. Šustersič, katerega ne marajo več nikjer, katerega so torej tudi v delegaciji z neizvolitvijo moralno ven vrgli, kajti z „žindro“ noče imeti nikdo več opravila — le ti, ubogi slovenski narod si tako nesrečen, da se klanjaš še v preveliki večini posvečeni politiki, katera je nasuta z žindro! Pri takih razmerah se ni čuditi, da ne hodi narod naprej, marveč da gremo Slovenci rakovo pot, na katero nas vleče dr. Žindra. Radi tega pa je dolžnost vsakega pravega rodoljuba, pokazovati ljudem

tisto škodo, katera nam dela klerikalna politika, z dr. Žindro na želju, ter ljudstvu odpirati oči, da bo videlo svoje žindrate zapeljivce ter se s studom obrne od njih.

Sleparji našega ljudstva!

(V odgovor „Gorici“ na članek o davščini zganje v št. 40.)

IV.

Pod črto v III. članku sem vprašal, ali sta morda tudi le dr. Tuma in Gabršček kriva, ako so dežele Trst, Istra, Predarelsko še na slabšem nego naša dežela? — In vendar ne citamo v listih oni dežel nič podobnega, na kar je vzela pri nas „Gorica“ patent. Ali res, da se je vsa modrost osredotočila le v kvintalu prazne slame, katero nosi vedno na prodaj učeni ljudski ekonom pri „Gorici“?

Vlada je sama upoštevala, da se konsum alkohola jako menja; letos raste, pa zopet močno pada, kakor sem omenjal v III. članku. Toda hotela je posamičnim deželam pokazati svojo dobrohotnost in je vzela za odmero letne odškodnine vselej najvišji konsum od l. 1896. naprej. Spodnja Avstrija dobi odškodnino po konsumu l. 1898., Zgornja Avstrija po onem l. 1898., Solnograško leta 1896., Štajersko l. 1898., Dalmacija l. 1896., Tirolsko l. 1898., Slezija l. 1898. Po teh letih je konsum zopet padal, torej v Dalmaciji in na Solnograškem že od l. 1896!! Sploh pa nam dokazuje vladina tabela sama veliko premenbo v konsumu alkohola. — Ako je torej vlada vzela v podlago svojemu računu najvišji konsum, ki je pri nas slučajno l. 1899., bodimo s tem zadovoljni, in ne smešimo se po italijanskem reku, ki pravi da: z jedjo prihaja ték (mangiando vien appetito).

V III. članku sem povedal in dokazal, da vsega konsuma ni mogoče obdačiti z deželnimi dokladi, marveč da se obdačujejo edino le na drobno potočene zganjine (likerji — a se ti ne vsi — in zganje!). Koliko pa se porabi alkohola, ki se ne more in ne sme obdačiti, tega nikdo ne vé. To naglašajo tudi „Pojasnilne opazke k načrtu zakona o uvedbi doklade k državni zganjarini“, katere je moral imeti učeni člankar v rokah, pa jih najbrže niti

prečital ni. Enako učeni ljudski ekonom nič ne vé o tem, da se je obrnil deželni odbor na finančno ravnateljstvo s prošnjo, naj bi morda ono dalo kako pojasnilo. Toda odgovorilo je 23. aprila t. l. pod številko 6065, da ni mogoče dognati takega konsuma. Ako sem se jaz pobrigal, da vem take važne reči, zakaj tega ni storil člankar, ki se širokousti, da že dolgo pridno proučava to važno vprašanje?!

Tako pridno je namreč proučeval to vprašanje! Njemu je dovolj, da zgrabi kjo kako število, ki se mu zdi primerno za „pesek v oči“ neukim ali pa fanatizovanim klerikalnim čitateljem, njim pisari potem članke, v katerih brblja same norosti ter laže o naši stranki — in namen je dosežen.

Da bi pa vendarle enkrat vsaj približno izvedel, koliko zganjin se potoci v naši deželi, je deželni odbor svoječasnó storil dve poskušnji. Tam pred l. 1890. je pobiral zganjarino sam po županskih uradih. Toda doživel je grozovito presenečenje. Dobil je strašno malo! (Menda le par lisčakov!) Vse se je nekam pozgubilo! — V taki lastni upravi torej ni kazalo pobirati tih deželnih doklad! — Zato je naložil l. 1890. vsem županstvom, da natančno nadzorujejo prodajo zganjin. Po teh uradnih sporočilih (— drugačnih ni razpolago!) iz cele dežele se je potočilo v enem letu: likerjev 55,9) 14.779 litrov, zganjin (pod 50%) pa 125.272 litrov; deželni odbor je te zneske zaokrožil na v zgor tako, da je določil konsum likerjev na 20.000, zganjin pa 130.000 litrov ali vsega vkup 1500 hektov; ker znaša deželna doklada od likerjev 18 kr., od zganjin pa 10 kr., je dobil tako brutto dohodek 16.600 gld. — Toda deželni odbor je šel še dalje in je konsum (ki se more obdačiti) na papirju še povisal na 1800 hektov ter potem določil klično ceno 20.000 gld. — in v l. 1891. je tudi oddal te doklade pod zakupa, kakor sem omenil že v III. članku. A. G.

(Dalje pride.)

DOPISI.

Z Vipavskega. — Dovolite, g. urednik, da navedem nekaj paberkov. Posebno oni od shoda pri Rebku ne maram, da bi se pozgubili — škoda bi bilo. — Da „Norica“ laže kot ciganka, to smo vedeli že prej, a

(Dalje pride.)

102

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Vinicij je razun tega še čutil, da je to ne samo povsem čista, nego tudi povsem nova ljubezen, kakoršne še doslej svet ni imel, niti poznal. Ž njo se je v njegovem srečju strinjalo vse: Ligija, Kristusov nauk, svetloba meseca, spavajoča tišina v cipresah, čarobna noč in ves svet se mu je zdel napolnen ž njo.

Čez nekaj časa ji je dejal z zamolklim in tresočim se glasom:

„Ti boš duša moje duše ter mi boš na vsem svetu najdražja. Enako nama bosta utripali srci, ob enem hočeva moliti in biti hvaležna Kristusu.“

O moja predraga! Kaj si moreva misliti boljšega nego to, da tu sproveda skupno življenje pred Bogom, kadar pa naju zavoli smrt, da se najine oči kakor po prijetnem snu znovič odpró k novi svetlobi. Čudim se samo temu, da tega poprej nisem razumel. Ali pa veš, kaj se mi zdi sedaj?

Zdi se mi, da temu nauku se nihče se more ustavljati. Čez dve ali tri sto let ga sprejme ves svet; ljudje pozabijo na Jupitra in ne bo več drugih bogov nego samo Kristus, ne bo drugih templov nego samo krščanski. Kdo bi si vendar ne želel sreče? Ah slišal sem razgovor Pavla s Petronijem, in veš li, kaj je rekel Petronij pri koncu? »To ni zá-me!« mu je dejal, toda ničesar drugega mu ni vedel odgovoriti.

»Ponovi mi Pavlove besede,« reče mu Ligija.

»Bilo je to v moji hiši neki večer. Petronij je jel šaljivo govoriti, kakor je on že navajen, in Pavel mu je dejal: »Kako moreš, modri Petronij, zanikati to, da je Kristus vstal od mrtvih, ko še takrat nisi bil na svetu? Peter in Janez sta ga videla, pa tudi jaz sem ga videl na potu v Damask. Najprvo naj tvoja modrost dokaže, da lažemo in še le potem moreš zanikati naše pričevanje.« Toda Petronij je odgovoril, da ni namenjen, pričakati se, ker veruje, da na svetu se dogaja marsikaj nerazumljivega, kar pa vendar verodostojni ljudje potrjujejo. Pri tem pa je vse kaj drugega, iznajti kakega tujezemskega Boga, in zopet kaj drugega, sprejeti njegov nauk. »Nočem — je dejal — slišati o ničemer, kar bi mi moglo skaziti življenje in pokvariti njega lepoto. Ne vem sicer, ali so naši bogovi pravi, toda dobri so in veselo ter ugodno lahko živimo pri njih.«

Pavel mu je odgovoril: »Ti zametuješ nauk ljubezni, pravičnosti in milosrdja iz bojazni pred skrbmi življenja, toda pomisli vendar, Petronij, ali je vaše življenje zares brez skrbi? Niti ti, gospod, niti nihče iz najbogatejših, ko zaspi zvečer, ne vé, če ga mar jutri že ne pričakuje obsodba k smrti. Toda povej sedaj, ko bi cesar spoznaval ta nauk, ki zapoveduje ljubezen in pravičnost, ali bi tvoja sreča ne bila dokaj zanesljivejša? Ti se bojiš za svoje veselje, ali pa ti bi mar življenje takrat ne bilo dokaj veselejše? Kar pa se tiče lepote in ugodnosti življenja, ako ste pozidali toliko krasnih templov in kipov na čast zlobnih, krivih in osvetljivih bogov, čemu bi jih ne pozidali tudi na čast jedinega Boga ljubezni in resnice? Ti hvališ svojo usodo, ker si premožen in živiš v izobilju, toda istotako bi utegnil biti reven in zapuščen, dasi

si potomec velike hiše, in gotovo bi se ti zdelo ugodnejše na svetu, ko bi vsi ljudje spoznavali Kristusa. V vašem mestu dajejo celo premožni roditelji svoje otroke od hiše, ker se nočejo truditi z izrejo otrok, in take otroke imenujete „alumne“. Tudi ti, gospod, bi lahko bil tak alumen. Toda ko bi tvoji stariši živeli po naši veri, bi se to ne moglo pripetiti. In kadar bi, doživljevši možka leta, vzel v zakon ljubljeno ženo, gotovo bi si želel, naj ti ostane zvesta do smrti. A med tem, glej, kaj se godi pri vas, koliko imate tu sramote, nezvestobe in brezsrčnosti! Da, vi se čudite, ako je še kaka ženska, katero imenujete univira. Toda jaz ti pravim, da one, ki bodo nosile Kristusa v srečju, ne bodo nezveste možem, kakor tudi krščanski možje ohranijo zvestobo ženam. Toda vi ne morete zaupati svojim vladarjem, niti svojim očetom, niti ženam, niti otrokom, niti služabnikom. Pred nami se trese ves svet, vi pa trepetate pred svojimi sužnji, ker veste, da lahko vsako uro pričnejo proti vam strašen boj, kakor se je že enkrat pripetilo. Ti si bogat, toda ne veš, če ti že jutri ne poberó tvojega bogastva; ti si mlad, pa ne veš, če ti mar jutri že ne bo treba umreti. Ti ljubiš, toda nemara že preži ná-te izdajstvo; imaš rad vile in kipe, toda že jutri moreš biti prognan v puščavo Pandatarijo; imaš tisoč služabnikov, toda jutri ti služabniki morejo prelisti tvojo kri. In ako je temu tako, kako moreš biti miren, vesel in srečen? Jaz pa oznanujem ter učim nauk, ki zapoveduje vladarjem, naj ljubijo svoje podložnike, in gospodarjem, da naj bodo dobri do svojih sužnjev, a sužnjem, naj ubogajo svoje gospodarje, ter vsem, naj bodo pravični in usmiljeni, in za to jim obetam srečo, neskončno kakor morje.

(Dalje pride.)

sedaj so se odprle oči tudi mnogim, ki so imeli prej njeno pisavo za sv. evangelij. No, le tako dalje; potem naši shodi pa Vaše laži spravijo kmalu še one nezavedne na pravo pot, potem smo na čistem.

Le čudim se souredniku-sveteniku, ki je hodil toliko let po naših ljudskih solah in še se ni naučil tega, da lagati se ne sme! Matičkov je, Matijček ni in vendar pomaga lagati. — Ta mož pa še tudi ne ve, da pozdraviti je uljudnost, odzdraviti je dolžnost. Tako mi je pravil neki mlad mož, da prej je z njim vselej rad govoril ter sam skočil k njemu, a sedaj, ko ve, da ne trobi v zlin-drastrli rog, se ozre v stran, če se srečata in ne odzdravi, če ga pozdravi. — Se ve da bo izgovor, naj bo pa tak ali tak, samo da bo! Pa pustimo moža, naj uživa svojo sve-čenisko čast in svojo zasluženost pokojnino, saj itak z „Norico“ nam ne bo mogel mnogo škodovati.

Pojdimo k shodu pri Rebku! Da je bil Blažev in Jožkov namen z najeto tolpo raz-gnati shod, je razvidno:

1. Iz navala, ki je drvil za generaloma proti odru, — Blaž pa, ko je že pri prvem naskoku zgubil klobuk, jo je popihal preč, se ve vprašujoč: kje je moj „kelebuk“;

2. V krčmi pri Jelerju je neki Blažev pajdaš iz Šempasa rekel: „Danes bo jentriga“.

Sam krčmar je pravil, da je kričal na Blaža, čemu je pripeljal tako druhal (France, ne veste zakaj? Zato ker ni imel boljših, taka druhal pa uga za zlin-drovcem!) Celo krčmarica, ki je bila prej nadahnjena po klerikalizmu, je dobila isti dan drugačne na-zore o duhovnikih in klerikalcih. Ko je dobil Blaž besedo, da pomiri (pa ne anti s po-močjo Gabr. kalomona!) duhove, koje je prej sam nahujskal, je zginil liki kafa od odra. Kam je pa šel? Orožnikom lagat, da mu no-čejo dati besede. — Pfu, maziljenec! — Saj vendar znate osmo božjo zapoved? Ali vam ista ničesar ne prepoveduje? — Da mi pa kdo ne očita, da lažem, povem, da so to pa-berki, ki sem jih pobral pri klerikalcih in naprednjakih.

„Ugi dan po shodu je začel v Kamnjah misijon, kjer se je ropotalo zoper napred-njake, „Sočo“, „Primorca“, hvalilo kardinala, dekana (tistega, ki pravi, da ljudstvo mora biti v temi, potem bomo delali z njim, kar bomo hoteli) itd. Tudi odveze niso dali, ko-likor sem zvedel, neki deklini, dokler ni oblju-bila, da se vpiše v „Marijino družbo“. — Veste, g. urednik, kaj so sklenili nekateri klerikalci, ki radi citajo, a „Sočo“ in „Pri-morca“ se boje citati, ne pa zaradi njih vrle pisave, ampak radi gg. nuncve, — da se vpišejo nekaj njih v bralno društvo pri Sv. Krizu, drugi pa v Vel. Žabljah, ker ti dve društvi nista naročeni ne na „Sočo“ ne na „Primorca“. —

Kateri pa največ sovražijo „Sočo“ in Primorca? Tisti, ki jih nikoli ne či-tajo. Po tem se pozna in ve, od kod njih sovrašvo.

Ali ste videli korajžnega fanta, eto „Prismo-jenca“, kako se zna potegniti za očeta Pav-lico? Dr. Pepe! Jaz bi pa rekel: Oče, tožite Turka in obrite mu glavo, če ste „kapac“. O zlin-dra, zlin-dra! Tako bo vedno vpil

Antiklerikalec.

Vogrsko. — V svetem letu vlada pri nas svet — božji mir. Samo tupatam zagrmi kaka bridka beseda iz gotovih ust na „ne-poslušna“ useša domačinov — in nekoliko je ta božji mir kalila občinska volitev, ki se je vršila 22. t. m. čisto po volji domačega župnika. Nezmotljiv se nam zdi ta gospod; najbrž iz njega govori sám sv. Duh, koji je baje zapustil znanega dr. Zlin-dro prav v zadnjem času. Dovolite nam, da omenim in zabeležim na tem mestu vsaj nekatere zna-znamenitosti tega dneva.

V volilni komisiji so sedeli poleg modre glave županove še župnik z obema cerkve-nima ključarjema. Dobro znani občinski tajnik šempaski se je postavil s svojimi paragrafi liki petelin na gnojšču, in očividno je bilo, kako srečnega se je počutil ob de-snici župnikovi, če se je le katerikrat mogel malo obdrgniti ob črni suknji, — no, in njemu nasproti sedi „cvet“ vogrskih obči-narjev — že omenjena ključarja; pogrešal je morda le še tistega korita s senom, ki so mu ga bili predložili na shodu pri Rebku. Sicer pa pri takem „veleumu“ ni treba no-benih zunanjih znamenj, da se ga spozna, ker nikdo ne dvomi o tem, kar je. — Župnik je baje pred oltarjem slovesno obljudil, da se ne bo mešal prav nič v občinske zadeve. Pa kaj beseda, kaj obljudba pred oltarjem,

kaj prisega pred živim Bogom?! To je vse nič, nič.... Tako je pravil med drugimi tudi neki kmet, ki je pa še pristavil, da ne gré več poslušati niti pridige, niti maše. Prosim, ali se tako vzgaja ljudstvo, ki je v jedru pošteno in dobro, a se ga na take načine slepi in moti?! Nikakor ne! To se mora naravnim potom maščevati nad vami, vi oznanjevalci miru in sprave!! — Tisti je zrel za blaznico, ki govori na Vogrskem o dr. Tumovi stranki. Dr. Tuma je prvak in pristaš napredne stranke, koji ji mi pripa-damo. Imena: Tuma, Tavčar, Gabršček i. dr. vam pa služijo le kot strašila, s kojimi nas zaman skušate begati. Prazujete pa s tem tudi, kako malo vam je za stvar, kako ste malenkostni in puhli; gotovo si domisljate, da je proti vam vsak posvetnjak osel in tepec, ki se mu more imponovati z vsako prazno frazo. O, vi farski frazarji! Le po-časi; jutranja zora je že napočela, pride dan in luč človeške, duševne svobode in pravega napredka, pride obračunjenje!

Kateri so nosili glavo po konci, kateri so gledali jasno in mirno vsakemu v obraz, vasi ali naši? — Oči, obraz je zrcalo člo-veske duše. Kakšno vest imate, gg. okoli žu-pana, ko ste izbrisali iz imenika za kraj velezaslužnega gospoda Rubbijo, ki je po sestnik in plačuje davek že od l. 1884., bil je tudi že vaš župan, a zdaj ga ne poznate več, ker se ga bojite, da bi vam pogledal tuintam malo na prste. G. komisar je kon-statiral sam nepravilnost in nepostavnost vašega postopanja. Sram vas bilo! — Nepravi-lostij je bilo sicer še več drugih, ki pa bojo služile za — rekurz. Župniku je to baš vsejedno; kajti opetne znage si je siguran, ker ima plitvih, puhlih glav dovolj na raz-polago. Ni pa častno, neumnost ljudstva iz-koriščati v take namene! Bože mili! Upajmo v boljše bodočnost! In ta morda ni nič več daleč. —

Končno naj še omenim, kakšni so ti novi starešine, koji so po župnikovem pre-pričanju najboljši gospodarji in najumnejši možje cele občine; torej čujte in strmite: brez namestnikov je voljenih 18, a od teh jih je 9, reci: devet, ki ne znajo niti brati niti pisati. Plesali bojo torej, kakor jim bo žvižgal župnik. Bog z vami in vašim duhom! Amen. Bogsigavedi.

Kanal, 20. majnika 1901. — Pred nedolгим časom sem pregledoval na tuk. okrajni sodnji neke zapuščinske spise, in na svoje veliko presenečenje sem zapazil, da so vsi zapisniki sestavljeni v nemškem jeziku, dasi istega stranke ne poznavajo. Mislim sem si, da je to mogoče le izjema. Ko sem pregledal tudi druge v zadnjem času sestavljene zapisnike v zapuščinskih zadevah, sem zapazil, da so vsi sestavljeni izključno le v blaženi nemščini. Dolgo časa smo se morali boriti Kanalci, da smo dosegli vsaj to, da so se sprejemali zapisniki v onem jeziku, kateri so stranke govorile, in to se nam je posrečilo šele tedaj, ko so prišli v naš kraj sodni uradniki, ki so bili popolnoma večji slovenskega jezika, ki so bili sinovi našega naroda, in so sledili le vzgledu, kateri so videli po drugih deželah. Vše celo vrsto let so se torej sestavljali za-pisniki v slovenskem jeziku, in nikdar se ni nikdo, tudi višje oblasti, katere nam Slo-vencem gotovo niso preveč naklonjene, se niso nad tem izpodtikale. Toda odkar je prišel nam novi sodnik pl. Fröhlichsthal, se je stvar predrugačila. Ta gospod, katerega so vrinili pred okoli 6 leti v našo nadsodnijo, je sicer zmožen slovenskega jezika, toda domnevam, da le iz same komodnosti in ne iz kakega drugega vzroka je začel uradovati izključno v nemščini ter začel tako podirati, kar smo v zadnjem desetletju s trudom in silo pridobili. Mi moramo proti takemu sa-movoljnemu ravnanju sodnega uradnika v izključno slovenskem okraju odločno pro-testovati in zahtevamo, da se ta novo-tarija našega okrajnega sodnika takoj odpravi. Zahajamo odločno, da se sestavljajo za-pisniki s strankami v onem jeziku, kateri stranke govore. Za danes le toliko! Ako pa to ne bo pomagalo, si bomo znali pomagati tudi na drug način, da bomo varovali pra-vice našega jezika pri naših sodišcih.

To postopanje okrajnega sodnika ka-nalskega je jako značilno, ker nam dokazuje, kako samovoljno si upajo taki gospodje po-stopati s slovenskim jezikom. Brez vsjega ukaza, brez vsake potrebe in naravnost proti vsakemu principu zdravega razuma, vsiljujejo svoj materni jezik, blaženo nemščino, nam Kanalcem, kateri z rednimi izjemami sploh

ne umejo nemščine. To je značilno za jezi-kovno ravnopravnost v naši Avstriji, da si upa sodni uradnik krati pravice narodu in zaliti ga v njegovem narodnem čutu! Ako že ni hotel službovati g. pl. Fröhlichsthal med Nemci in se je vsilil v nas, da napravi tukaj hitrejšo karijero, bi mu morala pač zdrava pamet že povedati, da mora spošto-vati in da ne sme kršiti pravic našega na-roda, v katerem biva le kot gost.

Onstran Soče. — (Al' mi jo daš? Bom prav počasi, saj ne bo nič poznat.)

Take in enake stavke vpleta znani kurat v svojih propovedih pri večernicah, ko hoče z izgledi naši mladini sramežljivost in čistost vcepiti.

Ljudstvo je skrajno ogorčeno nad be-sedami, katere spušta naš Liguorjanec izpred svetega mesta.

Pametni starisi, in teh je hvala Bogu še dosti, ne puščajo dece več v cerkev in tudi odrasčeni se je izogibljejo, ker njih na-ravni čut jim ne dopušča na takem kraju pred vsemi verniki tako pohujsljivih stvari poslušati.

Božjih naukov ni skoro več slišati; le udrihanje po liberalcih, „Soči“ in „Primorcu“, nazadnje za ublažitev otroških src par mičnih povestic, katere zabeli s takimi ocvirki, kakor so gori navedeni, in glavni del ve-černic je pri kraju.

Naši občinarji so mnenja, da mu ton-zurirana streha kje pušča, in merodajni či-nitelji naj skrbje, da mu te „spranje“ zama-žejo, ker če ne pade na nje odgovornost, da vera peša.

Ako pa ne verjamejo, da je to istina, naj se potrudijo pogledat, da je to res tako, sem — pod goro, pod to goro ze-leno.

Domače in razne novice.

„Pevskemu in glasbenemu društvu“ v Gorici je daroval gosp. Alojzij Mašera, c. kr. sodni pristav v Kanalu, kron 5. Srčna hvala! — Živeli posnemovalci!

C. kr. kmetijska družba je imela danes občni zbor z navadnim dnevnim redom. — S tem društvom se bo treba nekoliko določneje pomeniti, kar tudi storimo, da ne zaleze preveč na stranska pola. Ekselencja Coronini s Cahejem ob strani — cosa strana!

Poštnim upraviteljem v Gorici na kolodvoru bo imenovan, kakor se čuje, se-danji upravitelj poštnega in brzojavnega urada v Pazinu, g. Höger pl. Högersthal, ki je bil pred 15 leti v Gorici kot poštni uradnik. Dotle bo vodil ta urad g. Erm. Ussai.

Zanimiva poročna obravnava. — Po-rotniki 22. maja niso hoteli ne oprostiti ne obsoditi požigalke Tereze Knez, marveč zahtevali, naj se postavi prej pod opazovanje, ali je toliko pri pameti, da je tudi odgovorna za svoj čin. Sodni dvor je izrekel, da se to zgodi do prihodnjega poročnega zasedanja.

Vkljub temu je sedela v torek zopet na zatožni klopi; porotniki so morali priti zopet v Gorico edino zaradi nje. Dva zdravnik sta jo namreč pet dni opazovala ter ko-nečno predložila uprav umetniški spisan parere, ki pravi, da je sicer omejena na duhu, ali docela pri pameti ter odgovorna za svoje čine.

Vmes je umrl conte Mistruzzi iz Ronk, ki je bil porotnik 22. maja. Že radi tega bi se morala vršiti cela obravnava iznova. Porotniki so bili razun enega vsi Italijani, vsi inteligentni možje, kakoršne državno pravn-ništvo v Gorici baje jako rado vidi.

Obtoženka je bila ta dan 13-tič preslišana in dala nam je zopet povsem drugačno sliko nego prejšnjih 12-krat. Soglasa le v jedni točki, namreč, da je ona zažgala o d jeze. O tem pa, kako je prišla do te jeze, kako je zažgala itd., je pripovedovala zopet docela nove fabule, vsak hip zopet pobite z novimi. Od vseh teh njenih fabul naj povemo, da je le na tej obravnavi prišlo o vžigalcih toliko navskrižij na dan: 1. Zveplenke jej je dal izpod portona ljubimec Donda, — 2. vzela jih je v kuhinji, — 3. dal jej je zveplenke Donda v lopi, kjer sta skupaj spala, — 4. zveplenk je bilo polna skatljica, — 5. bile so le 4, — 6. bilo jih kakih 5, — 7. bilo jih je natanko 14, — 8. vzela jih je v kuhinji polno skatljico, — 9. vzela je v kuhinji skoro prazno skatljico, — 10. zažgala je prav za prav z zveplenkami Donda, ker je bila šla v kuhinjo, pa zveplenk tam ni bilo, — 11. ni mogla niti iti v kuhinjo, ker so bila vrata zaklenjena, — 12. prizigala je mnogo zveplenk drugo za drugo ter jih me-tala kvisku, da bi zažgala, pa naj bi zgorela lopa, hlev, hiša, ljudje, živina, vse, vse, — 13. prizigala je le dve, prva je ugasnila, a druga je že zažgala itd. Izrekla bi bila še sto inoče, ako bi jo izpraševal zagovornik dr. Tuma ali pa kdorkoli drugi!

Izvedenca sta bila preslišana tudi na obravnavi. V nasprotju s pisanim parere sta

govorila tudi o semi imbecilität in semi respon-sabilität (napol odgovorna). Ako bi naš ka-zenski zakonik imel taka označila (kakor laski in francoski), bi bila tudi ostala pri tem, sta izjavila, ker pa tega ni, sta jo proglasila od-govornico za njen čin. Kritiko si pridržimo za drugo priliko. — Dr. Tuma jima je stavil več vprašanj iz novejšje psihijatrije, pa sta se izognila točnim odgovorom. — D. p. Jeglič je zahteval obsodbo in apeloval na inteligenco porotnikov. Dr. Tuma je v izbornem govoru (italijanskem) pokazal najprej o vspehlih no-vodobne psihijatrije, ki je nastala šele potem, ko je stopil v življenje naš kazenski zakonik (l. 1852.) ter zahteval, naj se obtoženka oprosti, a naloga politiske oblasti je, da jo spravi v umobolnico, kjer ne bo nevarna tujemu imetju. — Jeglič je odklanjal nekatera očitanja dr. Tume, na kar je imel predsednik — poduk, v katerem je po veliki večini zavračal razne trditve dr. Tume.

Porotnikom sta bili stavljeni dve vprašanji: 1. glavno vprašanje, ali je T. K. kriva, da je zažgala z namenom itd. — 2. stransko vprašanje (na zahtevo dr. Tume): ali je bila v času, ko je to storila, popolnoma brez uma, v prenehovalni norosti ali kakki drugi zmotenosti misli, v kateri se ni mogla zavedati svojega dejanja. — Porotniki so odgovorili: na 1. vprašanje z 11 da in 1 ne, — na drugo pa z 9 da in 3 ne, vsled česar je sodni dvor takoj proglasil oprostilno razsodbo. — Jeglič je takoj prijavil pritožbo ničnosti. Tako so razsodili inteligentni italijanski porotniki! —

Ona ženska ni vredna, da bi ji posve-tili le eno besedo v našem listu. Toda slučaj sam na sebi pripoveduje mnogo. Zato homo o njem še govorili, in govoriti bo treba še kje drugje.

XIII. glavna skupščina „Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“. — Letos je zborovala „Zaveza“ na divnem Bledu, na najlepšem kraju kranjske dežele, o katerem je pel Prešeren, da „dežela Kranjska nima leps'ga kraja, ko je z okol'co ta, podoba raja“. Dnevi 25., 26. in 27. t. m. so bili odbrani za zborovanje „Zaveze“. V soboto so došli na Bled prvi zborovalci z upravnim odborom. Učiteljsko društvo za radovljiški okraj jim je poslalo naproti v Lesce sprejemni odbor, na čelu nadučitelj Grčar, kateri je pozdravil doslece presrečno. Pred „Blejskim domom“ je počakal zboro-valce župan Peternel z občinskim odborom v narodni noši ter jih pozdravil navdušeno. Odzdravil je predsednik g. Luka Jelenc. V Lescah in na Bledu so bili razobesili na mnogih hišah zastave. Ob 8. zvečer je zboro-vala delegacija, katere se je udeležilo 164 delegatov in delegatij s Kranjskega, Stajer-skega, Goriškega in iz Istre. Predsednik Jelenc je naglašal, kak pomen in namen ima „Zaveza“ in učiteljska društva ter je navduševal navzoče na skupno delovanje. Obžaloval je, da peščica slov. učiteljstva se je odločila od njih ter caplja za duhovščino, katera ni in ne bode nikdar prava prijateljica učiteljstvu. Pozval je kolege, naj bodo značajni in možati, samostojnega prepričanja, da nasprotniki ne bodo mogli reči, da se sramujemo imena „napredni učitelj“.

Tajnik Česnik je povedal, da obsega „Zaveza“ 34 učiteljskih društev, članov pa ima 1464 pravih, podpornih 90, 59 častnih. „Zaveza“ ima tri liste: „Popotnik“, „Učit. Tov.“ in „Zvonček“. Prvi je preživel mnogo ovir od strani „Katoliškega tiskovnega društva“ v Mariboru ter od klerikalcev, ki ga hočejo vničiti, ali to se jim ne posreči. List se je preselil v Celje, denar za poravnavo pa po-plača neozlin-drana roka.

Ugodneje stoji „Učit. Tovariv“, ki ima sedaj premoženja 900 K, koncem t. l. pre-bitek pa je proračunjen na 2607 K 59 vin. „Zvonček“ se tiska 1300 izvodov ter ima doslej (po enem letu do 30. aprila letos) prebitka 1243 K 90 vin. Poleg vzdrževanja listov je imela „Zaveza“ 1892 K 65 vin. do-hodkov, stroškov pa 1543 K 62 vin. V vodstvo „Zaveze“ so izvoljeni zopet predsednikom Luka Jelenc, tajnikom Karol Česnik, blagaj-nikom Fran Luznar. Občni zbor „Zaveze“ bo prihodnjé eno leto po počitnicah, drugo o Rinkoštih, ker se tako vstreže najbolj učiteljstvu gledé na počitnice.

Hrvata Dubrovič in Bačić sta predlagala, naj „Učit. Tovariv“ ne piše proti istrski du-hovščini, na kar se je sklenilo: vsprejemati dopise le potom okr. učit. društev, ki jamčijo za vsebino. Učitelj Anžlovar je izjavil, da učit. društvo za koperski okraj ga je poo-blastilo izjaviti, da se isto s postopanjem „Zaveze“ ter s pisavo „Učit. Tov.“ povsem vjema, da bi predlog g. D. in B. torej veljal le za južno Istro. Zborovanje delegatov je skončalo po 11. uri. (Konec pride.)

Dostavek. Tu omenjamo, da binkoštné praznike je zboroval na Dunaju nemški kat. učit. shod, katerega se je udeležila tudi „Slo-mškova zveza“. „Slovenec“ poroča o tem zborovanju v dolgih brzojavkah, zborovanje „Zaveze“ pa odpravi s 5 vrstami z zbadljivimi besedami. Taki so posvečeni prijatelji učiteljstva! Ko bi vedel ranjki Slo-mšek, kam hodijo z njegovim imenom, obrni! bi se v grobu!

Se že zvija! — „Gorica“ od torka je vendarle povedala, da je najvišje sodišče razveljavilo prvo obsodbo „Gorice“ vsled tega, ker so bila vprašanja na porotnike nepravilno sestavljena. Mi smo po-vedali bolj določno! — Dalje pa trdi, da se

o vsem drugem, kar je „Soča“ poročala: sodni dvor niti bavi niti — Mi po- bimo to laž in vse njene bombastične pri- tikline z — dokumenti. Le počakajte! Moj Bog, verujem to jezo, saj so gospodje pričakovali z vso gotovostjo, da najvišji sodni dvor ob navzočnosti Zlindre in Gre- dolčiča kar — oprosti „Gorico“, ker ni — ničesa kaznjivega zakrivila! — Kakor re- čeno: več z dokumenti, ko jih bomo smeli priobčiti! Le počakajte! Sicer pa — na svi- danje na dan nove obravnave!

Tudi je „Gorica“ prvič povedala, da je Gabršček zastopal dr. Tavcar (drugič je popravila, da je bil to g. poslanec Plantan), češ, da bo manj troškov! — Resnica je! Pot dr. Stančiča — Dunaj bi moral plačati Gabršček, ker sodni dvor teh troškov ne bi likvidoval. — Kdo pa plača običajne troške dunajskega zastopanja, je vprašanje prihodnosti, o kateri mogoča gospoda pri „Norici“ ne more imeti nikake gotovosti, ako ne morda tisto, da — jih plačajo oni sami. Zato bi bilo pač le na mestu malo več — poniznosti! Širokčnost škodil! Dokaz je — dr. Zlindra in vitez Gredolčič!

Sladki ljubime! — Pismo zaljublje- nega dekleta kuratu Valesu so vsi citali „Sladki ljubi me!“ — vsled malo čudnega e one vrste crk. To nam je dokaz tudi ponatis v „Slov. Narodu“. Ali citati treba: Sladki ljubime! — Toliko, da ne bo zmote! Vsakemu, kar mu tiče!

Občinske volitve v Gorici. — V torek je volil 3. razred. Izvoljeni so notar dr. Anton Orzan, 136 glasov, trgovec Anton Orzan, knjigotrojec in tiskar Jos. Paternolli, vsak po 98 glasov, in trgovec Fior. Salvaterra, 97 glasov. Trije zadnji imenovani gg. so že stari mestni očetje. Razlika glasov med njimi in notarjem Ballabonom, ki je izvoljen sedaj prvič, je precejšnja, kar bi kazalo na tisto nezadovoljnost, kar je med prebivalstvom nasproti gospodarstvu na go- riškem magistratu. Tudi so bili nekateri meščani postavili nekatere odbore, ki so de- lali na to, odstraniti od gorenjih 4 mestnih očetov 3, to je voliti samo notarja Ballabena in 3 druge, ali vsa akcija je padla v vodo, ker magistrat si kljubu vsemu negospo- darstvu po raznih potih in osebah že zna zagotoviti take izvolitve, da so gospodje za- dovoljni in z njimi — sistem. V ostalem pa treba konstatovati skrajno majhno udeležbo pri volitvi v mestu, kakor je Gorica, da iz- volijo mestne svetnike z glasovi 97 do 136, in to se v tretjem razredu, v katerem je volilcev nad 1400! — To je znamenje, svarilno znamenje, ki pa docela potrjuje vse tisto, kar smo pisali v „Soci“ o mestni upravi! — (Protikandidatje so bili Bonne, Louvier in Faidutti, ki se je pa po lepakih po mestu odpovedal kandidaturi.)

Vedno Gabršček! — Kaj bi pisala „Norica“, ako bi ne stala v ospredju našega boja Tuma in Gabršček? V 40. st. ima kar tri članke z vabljivimi naslovi: Česa ni bilo Gabrščeka nič sram? — A. Gabršček — bolan — Gabrščkova „olikanost“.

Prvi članek omenja neko zadevo z — Obizzijem. Gliha vkup striha! Mi jim te družbe ne zavidamo, kakor je G. le v čast, da nima z njim nič posla!

Drugi članek se bavi z našo opazko gledé na ono predčasno usposobljenje učiteljskih kandidatov. Očita „Soci“, da je tudi ona dobivala taka sporočila od jednega uda komisije... Utegne biti res! Saj nam gimnazija in realka pošiljata celo uradno poročilo s prošnjo za objavo. Ali „Soča“ ni nikdar do- bila seznama onih, ki so prestali skušnjo, še predno je imela sejo izpraševalna komisija. „Gorica“ pa je to zadnjič dobila in je bilo že tiskano, ko je komisija šele kon- čala sejo in usposobila one gg. učitelje in učiteljice. Oukod to? Naša opazka je bila popolnoma na mestu, z željo, da se to ne bo več ponavljalo, ker na tak način se do- godi lahko marsikako presenečenje za ko- misijo in izprašance.

V tretjem članku zahteva, da bi bil Gabršček moral naznaniti onega Pušnarja oblasti, da tako obvaruje škode Biteznika. — Lejte si no, kaj vse zahtevajo od Gabrščeka! On bi moral prvi (še pred Biteznikom) izvo- hati, kaj je P. odnesel in kam je izginil in takoj teči na policijo!! „Gorica“ naj se le potolaži v skrbi za Biteznika: on sam je takoj naznanil vso reč policiji, o kdor je šele prišla na Gabr. ušesa. — Take kozlarje pišejo tisti, ki Gabr. očitajo, da je — bolan na duhu.

V četrtem članku zahtevajo vrli rodo- ljubi takoj odgovor na vprašanje, zakaj je zagovarjal Gabrščeka dr. G. L. v Trst. Čakati nočejo, ker se jim jako mudi. Naj, se urijo malce tudi v potrepljivosti! — Kako ime- nitno pa so nas zavrnil na našo opomnjo, zakaj je zastopal pa „Gorico“ pred porotniki dr. R. Luzzatto, ki je onemogočil slovensko poroto in slov. obravnavo, ker je kot za- govornik slovenskega lista branil laški sodni jezik v Gorici! Rekli so, da „Gorica“ ni imela nobenega slovenskega od- vetnika, zato se je morala zadovoljiti (??) z onim, kateri je bil uradno določen. — To pa je velika in impertinentna laž! Da so dobili v Gorici prav dr. R. L., so se potrudili in tudi — plačali. „Gorico“ je zastopal tudi posebe naročeni odvetnik dr. Johann Zlindra iz Ljubljane. Zaradi njega je bila obravnava tudi preložena od ponedeljka na soboto. Ako si je „Gorica“ dovolila luksus, da je naročila samega „sv.

duha“ iz Ljubljane, ne moremo kratko in malo razumeti, kako je mogote imeti v Go- rici še — uradnega zagovornika. Kdo bo to verjel? Katero sodišče bi dovolilo tako klerikalno igro?!

Ni jih bilo. — Neko gorisko društvo, ki hoče biti demokratično, je sklicalo v ne- deljo shod, na katerem bi govorila neki Milost in bivši „Sokol“ Strasser. Ali — delavcev ni bilo na shod in pripravljena govornika str. morala zopet shraniti za drugo priliko rokopis naučenega govora.

Steklinovič na agitaciji. — Iz toln- mskih hribov nam poročajo, da je lazil tam tako okoli 20. t. m. slavno prosluli Gaspar-Likar pl. Steklinovič iz Semeniske ulice. Ponuhal je svojo „suho robo“, zraven zabaval in udrihal po narodno-napredni stranki, kakor zna le on, ali tako, pripravljaj pot — Gospodom poslancem klerikalne barve za deželni zbor. Seveda, nikari ne mislite, da je opravil Gaspar kdo vé kaj pri naših hribovcih. O ne! Na nekaterih krajih je na- letel prav slabo. Poznamo kraje, kjer so mu jih povedali temu nesramnemu zdrazbarju toliko, da je imel zadosti. Tako naj store tudi drugodi, kemor se pokaže ta posobljena zdrazba, ki slisi na ime Gaspar Likar. Hudo- mušneši pravijo, da se je vrnil Gaspar prav zalosten v Gorico, ter da si pusti „nazaj“ brado rasti, katero ai je bil dal — v olep- savo mesta — pred kratkim odstrici.

V ostalem opozarjamo naše gg. so- misljenike na razne Likarje, ki so začeli, najbrže po nalogu viteza Gredolčiča, laziti okoli pri deželi in svrhu agitacije za deželno- zbornske volitve, da se takih ljudij otresejo, kakor se spodobi! S takimi slepiči — skozi vrata!

Proslava dela. — Sobotna „Edinost“ je priobčila pod takim zaglavjem članek, v katerem se spominja 25-letnice delovanja g. Ivana Hribarja, ljubljanskega župana, pri banki „Slaviji“, katera deluje tudi med Slo- venci vrlo vspešno.

Kako neverjetno in velikansko se je množilo število zavarovancev za dobe njego- vega načelovanja, razvidimo lahko iz nastopnih podatkov:

Prva policična številka, katera se je za časa njegovega vodstva v letu 1876. napisala je bila številka 8233; dne 1. januarja 1880 je bilo že 22436 zavarovancev; dne 1. jan. 1885. — 44861; dne 1. jan. 1890 — 84405; dne 1. jan. 1. jan. 1895 — 138781; dne 1. jan. 1900 — 193289 in dne 1. jan. letoš- njega leta 204512 zavarovancev.

Članek skončuje:

„Možu, ki je poleg svojih stanovskih dolžnosti tako mnogolčno in obsežno dela- ven na različnih prosvetnih poljih, je pač treba priznati, da njegovo življenje ni bilo „praznik“ ampak „delaven dan“; vsakemu vestnemu delavcu pa gre za njegov trud platilo in priznanje.

In za svoje brezprimerno delovanje, ka- terega mu tudi njegovi najnestrojniji pro- tivniki ne morejo odrekati, je dobil zaslu- ženo plačilo in zaslužno priznanje.

Čenjen in čistan od svojih predstojnikov spostovan in ljubljen od svojih podložnikov, lahko zre danes z mirno zavestjo v minulost in bodočnost, vidé, kako povsod dozoreva sad njegovega truda....

Slavljenca pa, kateremu je bila živ- ljenska parola: delo, kličemo ob proslavi njegove petindvajset-letnice iz dna kipeče duše: Bog ga živi še mnogo, mnogo let!“ — Temu vslikuju se pridružujemo tudi mi!

Nabrežina. — Dne 2. junija t. l. bode na tukajšnji obrtno-nadaljevalni šoli za kle- sarje razstava šolskih izdelkov klesarskih vajencev. — Razstava bode odprta jutraj od 10.—12. ure, popoldne pa od 2.—5. ure. — Vstop je vsakemu prost. Slavno občinstvo, posebno obrtniki, so vabljene ogledati si razstavo.

Razgled po svetu.

Državni zbor je imel včeraj dve seji. Razpravljali so o načrtu zakona za kanale. Oglasali so se nekateri poslanci za načrt, po- vdarjaje, da se tako dvigne obrt in trgovina, nekateri proti, posebno nemški radikali, na čelu jim Wolf, kateri v večerni seji Luegerju, govorniku pro, niso pustili do besede. Ko je začel govoriti, je nastal hrup na strani Vse- nemcev, kateri se ni polegel tako dolgo, da so sejo zaključili ob polu noči.

Avstrijska delegacija. — V seji pro- računskega odseka v torek so razpravljali o vojnem proračunu. Dr. Herold je zahteval, naj se strogo kaznuje vsako razžaljenje na- rodnosti v vojski, naj se uvede nov kazenski zakon; češki narod stoji pod vtisom, da vlada v vojski neka animoznost od njega. Popovski je predlagal reformo vojaških taks, govorili so na to še drugi, pritoževaje se različno proti vojni upravi: da se pri naba- vanju premalo ozira na malo industrijo, da vojaške godbe delajo konkurenco privatnim, itd. posebno pa so povdarjali potrebo po 2 letni službi ter po olajšavah pri manevrih. Nemci so se oglašali za nemški jezik v armadi, Slovani proti. — Odsek je sprejel potem ordinarij in ekstraordinarij vojske.

Dve zanimivi izjavi. — Dr. Herold je imel v binkoštnih praznikih v Pragi shod, na katerem se je izrekel za praktično o politiko. Izjavil je, da treba delati na to, da

se razvijejo Čehi kulturelno, gospodarsko in narodno. Bolje je manj se pritoževati radi krivic, pa več delati za njih odpravo. — Dr. Kramar je govoril v Tabru, kjer je kazal, da taktika mladočeskkih poslancev ne more biti drugačna nego je, ker parlament je tako desorganiziran, da je sploh nemogoče, vs- tvari kako večino, ki bi bila zanesljiva. Mla- dotehi so se torej, dokler obstoje take razmere, odločili za tako politiko, kakoršna se jim zdi primerna od slučaja do slučaja; rok pa nimajo vezanih ne na to ne na ono stran.

Vrgorac. — Pred porotniki v Spljetu je končala te dni razprava, ki je pokazala grozno gnjilobo, katera se je bila ujedla v občinsko samoupravo vrgorske občine. Raz- prava je trajala 20 dni in porotniki so do- bili 103 vprašanja. Obsojenih je od 19 obto- ženih 8, in sicer: Jos. Kukulj, obč. tajnik in blagajnik, na 3 leta težke ječe, don Joso Luetič, župnik v Dusini, bivši pred- sednik finančijelnega odbora skozi 17 let, na 5/2 leta težke ječe, Mijo Radonič, obč. prirednik, na 5 let ječe, Mate Prvan istotako na 6 mesecev ječe, ter se drugi od 3 mesecev do 5 let težke ječe. To je bilo „gospodarstvo“ z občinskim premo- ženjem! „Jedinstvo“ se bavi obširneje s to razpravo, zatrjuje, da Vrgorac je samo eden v Dalmaciji, pa da je poznat kraj kot nič vreden že od nekdaj. Vsaka dežela ima pač izrode! — Vsakogar preseneti med obsojenci ime župnika-dekana dona Luetiča. Nikakor nočemo morda metati vso odgovornost na dona Luetiča, ali ono, kar piše „Jedinstvo“ o tamkajšnji duhovščini, pa je značilno, zato tu navajamo en odstavek:

„U Vrhgorcu, u tom legtu pol. vukova, u tom sijelu politikana po birtiji i berikina po ulici i u razstrovanoj Vrhgorskoj krajini, dekan i šest ili osam župnika mjesto da vide škrot i draču po njivi, pa da se sastanu, dogovore, rastvore Jevangelje i da je trijebe — dijelje se v dva kola. Mjesto, da v krajini, nemoralom zadahnuto, siju moral, mjesto da u narodu, do noža zavagjenom, siju ljubav, i da svi ovi svećenici, u skupu, sa jedne i druge strane prizivaju narod i da ga slogom učvrste, da ga mir božuju i počmu izvoditi na pravu stazu, da tako vrše dužnosti pa- stira, oni se zalijeću među vukodlake zub- ljom u ruci, pa hukom i vikom još više podizju strasti, i mjesto evanjelja rastvaraju partajske programe, i postaju buljubase! I nije to sve. Ne, kao da je malo grozote, što se oni stavljaju na čelo razmira, da još gore pobijesne strasti, i između sebe u četiri oka kako se zalijeću! Tu su tužbe jednih proti drugima. U tužbama ulaze zlodusi, djevojčice, pričesti, ljubljaju se, sunnjijanjem, i tajne isповijesti, podmeću se ljubavni odnošaji sa svojtom, pa i napasti lijepih mladića u ženskom ruvu odjevenih. A u sudu, učeni vis- a- vi, jedni se izvlače, tužbe poriču, ili okolišaju, ili se, tu pred svima, kao jedan fratar, očituje, da je tužbu potpisivao proti svome dekani, ali ne za to što je uvjeren da je tužba istinita, nego onako iz kolegijal- nosti prema ostalim župnicima!!!“

Tu imaš sliko, in kdo je v moralne m pogledu mnogo kriv vrgorske parame, ni težko uginiti.

V južni Afriki. — Poročajo, da so bili Angleži pri Hackeuvelu v bližini Pretorije tepeni ter so izgubili 43 mrtvih, 159 je ranjenih, ujetih pa 600. Buri so uplenili tudi 6 topov.

Kaznotero. — V Marezigah na Po- mjansčini je predaval 21. t. m. gosp. Ant. Strekelj, učitelj za vinarstvo, z velikim vspehom ob obili udeležbi. — V Sanjku u guberniji Ufa na Ruskem je uničil požar 600 hiš; 3000 ljudij je brez strehe. — Kongres poljskih dijakov v Lvovu je sklenil pričeti akcijo na korist poljskim dijakom v Rusiji in na Pruskem. — V tržaskem sv. Križu otvorijo sredi junija železniško postajo, kakih 10 minut od vasi oddaljeno, kar bo Križanom ugodno. — V Resici na Ograkem stavkajo delavci državne železnice. Delavci zahtevajo 10 urno delo. Mir se ne kali. Vse polno orožnikov pa je pripravljenih za vse slučaje. — Ruski di- jaki iz Darmstadta, Heidelberga itd. v Nemčiji so se zbrali v Darmstadtu ter v neki veliki dvorani priredili Tolstoju srčne ovacije kot bojevniku za svobodo in idejo človečanstva. — Angleški premogokopi so sklenili v seji v Londonu, delati z vso motjo za 8 urno delo.

Novelje vesti. — Deželni zbori bodo sklicani 18. junija. Zasedanje bo trajalo 4 do 5 tednov. — Cesar odide v Prago 12. junija. Ustavi se v Trébonu, Veselem, Tabru in Be- nešovu. Vprašanje gledé odškodnine za vojno na Kitajskem se reši najbrže tako, da vele- sila dobé od Kitajske vlade cesarski odlok, s katerim se zagotovi odškodnina 450 milijonov taelov z obrestmi vred.

Narodno gospodarstvo.

DOLENJSKA REVA.

(Članek izven uredništva.)

(Dalje.)

Zdaj tudi to ne vleče, in grajske hoste so precej prazne. Če drugega ni prodati, pa zadnja reserva, hosta mora plantati. Ta go- spodarski proces ima to dobro, da bode morda naša veleposestva razparcelirala, če bodo v Ameriki živeči naši kmeti kaj hoteli

kupiti. Tako dobi kmetška roka več in bolj- sega sveta. Ali bati se je, da pridejo ta ve- leposestva v last „mrive roke“. Š Francoskega, iz Španjske bežijo menihi. Ker vidijo, da je avst. vlada menihom prijazna in ne stavi njihovi naselitvi ovir in ker se jim iz Kranjske poroča, da je slov. ljudstvo ponižno, pobožno, ki se ponudi drugo stran lica, če se ga udari na jedno, pridejo mej nas ter kupujejo ve- leposestva. Avst. vlada, ki ima oskrbovati več po cesarju Jožefu II. koncem 18. stoletja me- nihom odvzetih veleposestev, (jermal jih je le istim menihom, ki se niso pečali s kakim koristnim delom), dá v naših časih rada zopet takim menihom taka posestva nazaj za majhne kupovine.

Zatično je prodal prejšnji minister za nauk in bogočastje Madejski nemskim Cister- cijencem. (Dolenjsko ljudstvo mu bo enkrat za to gotovo hvaležno!) Današnji dan govore, da se Cistercijenci že pogajajo tudi za domeno religijskega fonda v Kostanjevici, ki meri kakih tri tisoč oralov. Kakih 2500 najlepše hrastove in bukovke hoste je pri tej grajščini. Samo les poplata vse, če dajo milijon glč. menih za grajščino. Pa dobé jo ceneje, ker bo ta prodaja v „božjo slavo“. — Kmetje velike ravnine mej Krko in Savo namreč nemajo nič host. Par sto oralov že izkleščene ni šteti. Menihi dobijo te grajske velike hoste in listje in drva in košnjo v teh hostah v roke in s tem dotičnega kmeta. — Uro hoda od te grajščine so kupili predvladnim fran- cozki Kartajzi pletersko grajščino. Ta obseza nad dva tisoč oralov zemlje in največ iste je krasne hoste. Kmetije okolo te grajščine nemajo host. Morebiti lastne kakih 300 oralov, ki je pa gola, ali prav mlada. So čudno nekoč odvezavali služnostne pravice kmetov-lakarjev, da je v teh krajih dobil kmet tako malo hoste, oziroma, menih so kaj dobro skrbeli v prejšnjih časih za to, da so skoraj si pri- lastili vse hoste v obližju samostana na več ur okolo. To je lastnina po Proudhonovem znanem označenju: „lastnina je tatvina“. Zdaj se v Pletterjih naseli 140 patrov in fratrov Kartajzev, ki bodo, kakor je svoje dni „Slovenec“ pisal, se pečali z molitvijo in „kiparstvom“. — Morebiti tudi iz hoste pro- daja, kar se bo dalo, ker, če pride v Avstriji drug čas, — in menda bo, če avst. kmet ne ostane najneumniji na svetu, — se naše denar lože stran, nego hosta. Z molitvijo pa ti Kartajzi ne bodo po mnenju najslabše pa- meti pomagali, da se kmetija v teh krajih povzdigne, ali da zajezí izseljevanje. Menihi v deželi, kmet pa ven v rudokope tujine! Tukaj dobra reja menihov, tam izčrpljevanje zakonskih očetov, fantov, ki bi bili naroda zarod! To je prav lepo v naši ljubi Avstriji. V Nemčiji kupuje država, kjer le more, večje hoste. Hoste ne dajo samo drv in listja in lesu za stavbe in drugo, ampak so čudežni regulatorji vremena, dežja, vlage, ki je potrebna, če hoče kaj rasti. Kraško ozemlje postane naša Do- lenjska, če pojde tako naprej. Potem bode morala država iz davkov milijone potrositi, da nasadi nekaj borov. (Konec pride.)

Penzijski zakon za privatne usluž- benice. — Vendar enkrat! Tako gotovo radostno vslikne vsak privatni uslužbenec, začuvši dejstvo, da je vlada predložila državnemu zboru načrt gledé uvedbe splošnega penzijskega zakona za privatne uslužbenice. To, kar imajo druge države že davno, se je posrečilo nam v Avstriji priboriti si šele sedaj in to z največjim naporom. Penzijski predlog sam obsega 93 paragrafov in velja za vse proti mesečni ali letni plači nastavljene privatne uradnike, ki imajo najmanj 600 kron letne plače. Vsi uslužbenici so razdeljeni v tri razrede in sicer po visokosti letne plače na sledeči način:

letna plača	letna plača	penzija za	penzija za
krona	krona	60 let	65 let
I. razred 600 do 1200	600	900	300
II. „ 1200 „ 2400	900	1350	400
III. „ čez 2400	1200	1800	600

Pravico do penzije imajo uslužbenici moškega spola, ko dosežejo 65. leto, ženske pa z dosegim 60. letom. Vlada pri tem ne zahteva, da bi penzionisti izstopili iz službe, marveč delajo lahko tudi po 65. odnosno 60. letu na svojem mestu, a kljub temu uživajo pritikujočo jim penzijo. Podpora za zavarov- vance, ki nimajo službe, prične tri mesece po izgubi službe, ako dotični v tem času brez lastne službe ne najde mesta. Podpora traja 12 mesecev ter se more ponoviti v službju, da je zavarovavec, če enkrat užival to pod- poro, šele po šestdesetih mesecih. Penzija vdovi se prizna ie, ako je bila vdova poro- čena najmanj jedno leto ter se je zavarovavec poročil vsaj pred 50. letom svoje starosti. V slučaju, da se vdova zopet poroči, se jo odpravi s trikratnim iznosom letne penzije. — Vzgojevalni prispevek znaša za vsakega otroka 10 odstotkov, za popolnoma osirote- lega otroka 20 odstotkov invaliditetne rente. Vzgojevalni prispevek odpade, kadar doseže otrok 14. leto. Zavarovanci uplačujejo v državni penzijski zavod mesečne prispevke, katerih visokost je odvisna od visokosti me- sečne plače. Za redno uplačevanje je odgo- voren delodajalec, ki naj svojemu personalu doneske od mesečne plače odračuna.

Za vse to ustanovi država posebni pen- zijski zavod s središčem na Dunaju. Ta zavod je oproščen dohodninskega in rentnega davka. Predlog državnih zbor brez dvojbe sprejme in s tem bo osigurana tudi pri- vatnim uradnikom gotova pozicija za slučaj starosti ali onemoglosti.

KONJEDIC & ZAJEC V GORICI

priporočata:

traverze, Portland- in Roman-cement, cevij za stranišča, okove ter vse potrebščine za stavbe

po tekmovalnih cenah.

Hranilnica in posojilnica v Biljah.
— To klerikalno društvo, katero vodi kurat Rojec, omenjamo le zato, da opozorimo na zlobnih ustih klerikalne jezike, ki so napadali „Gor. ljud. pos.“ in „Trgovsko-obrtno zadrugo“ zaradi hranilnih vlog.

Ta posojilnica je lani hranilnih vlog: prejela 17.218 K, izdala pa 21.864 K 23 v., torej več izdala 4646 K 23 v. — Ali hočemo tudi o tej posojilnici govoriti tako, kakor so klerikalni listi brbljali o naših dveh zavodih v Gorici? Kdo je pa v Biljah vzrok tolikemu upadku? Saj mari ne Tuma in Gabršček!

Tudi pri posojilih je šla posojilnica rakovo pot! Na novo jih je dala 6796, vrnjenih pa je bilo 8403 K.

O tej posojilnici, oziroma o poslovanju kurata Rojca, vemo veliko zanimivih reči. O priliki se že oglašimo! — Tudi za nekaj drugega zgrabimo tega uzornega klerikalnega razsajavca!

Anton Kuštrin

trgovec

z jedilnim blagom

Gosposka ulica št. 23 (v lastni hiši).

Priporoča svojo zalogo jestvin, kolonijalij, vsakovrstnega olja, navadnega in najfinerega „Luka“ po jako nizkih cenah. — V zalogi se dobivajo testenine tvrde Znidarske & Valencič v Ilirski Bistrici; cikorija in žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda ter moke vseh vrst iz mlinov Jochmann iz Ajdovščine in Majdica iz Kranja.

Razpošilja naročeno blago tudi na deželo po peši od 5 kilogr. naprej.

Zaloga piva

prve kranjske eksportne pivovarne na par in tvornice slada

T. Fröhlich-a na Vrhniki-Kranjsko.

Glavni zastopnik za Gorico in deželo

Josip Rován

v Gorici — Rabatišče št. 20 — v Gorici.

Priporoča se p. n. častitim gg. odjemalcem v mestu in na deželi.

Prodaja izborna pivo v sodčkih po 100, 50, 25 in 12 1/2 litrov ter v plombovanih steklenicah po 1/2 litra.

Tvrda je bila odlikovana za svoje izdelke l. 1900.: v Parizu, Lionu, Bruselju, Rimu in Dunaju s prvimi priznanji.

Dobro urejene in z ledom preskrbljene podružne zaloge imata: g. Franc Furlan, gostilničar in posestnik na Gorici pri Rebku in g. Andrej Šinigoj, gostilničar »Pri levu« v Dornbergu.

Za blagohotna naročila se toplo priporoča rojakom v mestu in na deželi udani **Josip Rován.**

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno **prodajalnico jestvin.**

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem **Kopač & Kutin,** trgovca v Semeniški ulici št. 1 v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«

Fran Melinek

zidarski mojster

v Višnjeviku št. 67 (v Brdih)

se priporoča

za vsakovrstna zidarska dela bodisi nove zgradbe ali poprave po ugodnih cenah.

Veliko zalogo sivalnih strojev, dvokoles in slamoreznic raznih sistemov prve angleške tovarne „Hercal“ ima

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Municipio št. 1
mehanična delavnica v Nunki ulici št. 16
kjer je bila prej prodajalnica.

V zalogi imamo nad 100 sivalnih strojev vsake vrste na razpolago, kakor za šivilje, krojače, čevljarje in sedlarje, tudi za umetno vezenje (Stickeri).

Cene so v gotovini od 80 gl. naprej. Z nami je vsaka konkurenca nemogoča! Se toplo priporočamo z odličnim spoštovanjem udani

SAUNIG & DEKLEVA.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici št. 4

v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Dunajski zobni ateljé

v Gorici, Raštelj št. 21, II. nadstropje.

Vlagajo se naravnim potom, pri jedi popolnoma rabljivi **umetni zobovi**, brez nikakih bolečin ter brez odstranjenja zobnih korenin.

Zobovje na zračni tlak (Specijalitet).

Popravljanje in prenavljanje obrabljene zobovja.

Naročila izgotavlja dobro, hitro in v ceno.

Govorne ure:

od 9. ure dopoldne do 5. popoldne.

Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pisanim jamstvom razpošilja na zasebnike

Hanns Konrad, tovarna ur ter izvoz zlatnine Most (Česko).

Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3-75; srebrna ura Rem. fl. 5-80; srebrna verižica fl. 1-20; budilnik iz niklja fl. 1-95.

Tvrda je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetilje iz razstav ter tisoče priznanih pisem. — Ilustrovan cenik zastoj!

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetiljice. — Rožni veneli. — Mašne knjžice.

Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Zaščitna znamka: SIDRO.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

pripoznano kot izvrstno bol nblažujoče mazilo; za ceno 80 h, kron 1-40 in 2 kroni se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko s „SIDROM“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI. Elizabethgasse št. 5. (nova).

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervozni, boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Vdobja se zastoj in franko v Schwann- -Apoteke, Frankfurt A. M.

Važno za vsakega!

Izvrstno sredstvo je

DURATOR

Podplati, s tem namazani (vsake 3-4 tedne enkrat) postanejo trpežnejši, nepremojljivi in elastični. Čevlji ostanejo tudi po dolgi rabi v najboljšem stanu.

Durator se dobro uporablja pri vojaštvu in različni korpo acijah, katerim se je oddal v rabo komaj po dobri preskušnji istega.

Cena: 1 kovinska steklenica z nav. dilom 1 in 2 kroni; po pošti franko proti vpošiljati 1 krono 20 vin. (tudi v znamkah)

Dobiva se v vseh mirodilnicah (drogerijah).

Glavna zaloga:

Budimpešta, Julius Dohó, V. Lipó: kórut 1/b.

Rihard Brass

Gorica

zaloga vin in špirta na debelo. Ulica Vetturini št. 11.

Domača, istrska in dalmatinska vina ter žganja prve vrste po nizkih cenah.

Na košček sladkorja naj se vzame 20 do 40 kapljic

A. Thierry-jevega balzama,

Z zeleno varstveno znamko vselijete se stro in na kovinskem zamažu vstavljeno firmo: Samo pristno. — Ta balzam deluje jako učinkovito ne le pri notranji uporabi ampak tudi pri zunanji, olajša bolečine ter upliva koristno pri vsaki bolezni. — Pojedino steklenice se dobivajo skoro v vseh lekarnah po 30 in 60 vin. — Po pošti franko 12 malih ali 6 večjih steklenic 4 krono. — Steklenice za poskus s cenikom in imenikom zaloga vseh dežel avta pošilja po predplačilu 1 K 10 vin. lekarnar A. Thierry-jeva tvornica v Pragadi pri Rogatov-Slatini. Varuje naj se penareb in naj se pazi na varstveno znamko usmiljeno se stro, ki jo v vseh kulturnih državah razporeževajo. Nabroj spridevalje na razpolago, katere dobivajo vsak dan. 10

Velika zaloga vsakovrstnih obuval

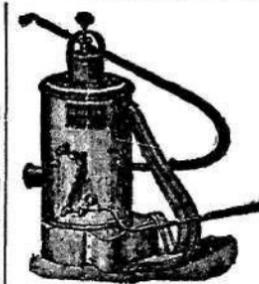
Jos. Cociancig-a v Gorici

nasproti ljudskemu vrtu — cesta Jos. Verdi-ja št. 25.

Velika izbér najnovjših obuval po zmernih cenah.

Edina zaloga obuval lastnega izdelka za Gorico in deželo.

Prodaja različnih angleških mazil za svetliti čevlje, barvane, črne in lakaste.

Patentovani aparati za žvepljanje na roko in za na hrbet' rabljivi na dva načina.

Patentovane škropilnice proti peronospori najnovjši sistemi.

Brizgalnice za žvepleni ogljik (Injektori)

proti plokseri

Aparati za streljanje proti toči.

Posebne brizgalnice za sadno drevje in vse druge priprave za sadje-in trtorejo pošilja po najnižjih tvorniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ (WIEN)

II. Praterstrasse 49.

Odlikovana kleparska delavnica

Artur Makutz

Gorica

Ozka ulica št. 1 — Via Stretta 1.

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času.

Prevzema naročila za vpeljavo strelководov, tudi pozlačenih. — Izdeluje pumpe za vodo. Prireja vpeljavo vode z cevmi vsake vrste.

V lastni zalogi ima stroje za žvepljanje sodov iz cinkanega železa, škropilnice proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi); mehove za žvepljanje grozdja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerne.